

Sygn. akt V KZ 24/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A. Z.** skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 22 września 2020 r.,
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 27 maja 2020 r., sygn. akt V KO 22/20,
o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 13 marca 2019 r., sygn. akt II AKa (..),

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 13 marca 2019r. utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w J. z 18 grudnia 2018r., mocą którego A. Z. został skazany m.in. za popełnienie przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. na karę 15 lat pozbawienia wolności. W sprawie została wywiedziona kasacja, którą Sąd Najwyższy w dniu 22 maja 2020r. oddalił jako oczywiście bezzasadną. W dniu 27 maja 2020r. Sąd Najwyższy, działając w trybie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił przyjęcia osobiście sporządzonego przez A. Z. wniosku o wznowienie postępowania karnego zakończonym prawomocnym wyrokiem. Na powyższe postanowienie złożył zażalenie skazany. Sformułował w nim zastrzeżenia względem zaskarżonego

orzeczenia, zarzucając Sądowi Najwyższemu niedostateczną weryfikację okoliczności wskazanych we wniosku jako nowe dowody w sprawie. Skarżący postulował ponowną analizę zeznań pokrzywdzonej, co miałyby doprowadzić do uznania, że zachodziły przesłanki z art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.

Wniesione zażalenie było bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Skarżący w najmniejszym stopniu nie uwiarygodnił tezy o istnieniu okoliczności o charakterze *propter nova*. Polemika z zaskarżonym orzeczeniem Sądu Najwyższego sprowadzała się do twierdzenia, zawartego w uprzednich pismach skazanego, że obciążające go zeznania pokrzywdzonej były nieprawdziwe. Trzeba podkreślić, że ta kwestia była przedmiotem drobiazgowego badania Sądu Najwyższego, ostatecznie zakończonego odmową przyjęcia wniosku, przy czym argumentacja rozstrzygnięcia była rzeczowa i przekonująca. Sąd Najwyższy przeanalizował historię choroby J. O. oraz okoliczności, w jakich złożyła zeznania, i ustalił, że nie było żadnych przeszkód do przesłuchania pokrzywdzonej. Stwierdzić należało, że skarżący nie przedstawił w zażaleniu jakichkolwiek przesłanek podważających ustalenie Sądu Najwyższego z 27 maja 2020r. o braku podstaw do wznowienia postępowania. Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.